

Treba li štedjeti dok traje kriza?

Mnogih smo se navika i običaja odrekli za vrijeme trajanje krize. Trebamo li se odreći i štednje? Kako je moguće štedjeti za „crne dane“ ako ih trenutno proživljavamo?

Za vrijeme trajanja ove krize najvažnije je brinuti o zdravlju, to je lekcija koju smo odavno savladali. No međutim, istovremeno smo zabrinuti za budućnost, životni standard koji će nam uslijediti, od čega ćemo i kako živjeti. Mnogima su upitna radna mjesta i visina mjesecnih primanja. Prioriteti su se naglo promijenili i teško je predvidjeti što nam donose idući mjeseci. Pogotovo nije lako razmišljati o nečemu što nas čeka tamo negdje u budućnosti, a to je primjericice naša mirovina. Možemo li trenutno ne brinuti o mirovini? Naravno da možemo, no pitanje je koliko dugo.

Štednja za mirovinu provodi se u 2. i 3. mirovinskom stupu, odnosno u obveznim i dobrovoljnim mirovinskim fondovima. Uplate u 2. stup su obavezne i iznose 5% bruto plaće svakog zaposlenog. Važno je imati na umu da kako se mijenja plaća, tako se mijenjaju i doprinosi koje uplaćujemo u 2. stup. U trenutnim okolnostima oko 500 tisuća građana prima minimalnu plaću, što znači

da prima u omjeru onoliko manje uplata u 2. stup koliko su manja primanja u odnosu na donedavnu plaću.

Nekoliko mjeseci smanjenih uplata neće znatnije utjecati na visinu mirovine, no međutim problem bi nastao kada bi smanjene uplate potrajale duži period.

3. stup ili dobrovoljni mirovinski fond nema karakter

obveznog uplaćivanja, dapače, visina i dinamika uplata je u potpunosti prepuštena željama i mogućnostima uplatitelja.

Bez obzira na fleksibilnost, uvijek je važno naglasiti kako jedino kontinuiranim i redovitim uplatama na duži rok možemo postići onu svrhu kojoj je ova štednja namijenjena, a to je veća mirovina. Kontinuirano ulaganje u nor-

**Raiffeisen
MIROVINSKI FONDOVI**

malnim i u kriznim uvjetima važno je također i sa stajališta poticaja i prinosa na mirovinsku štednju. Postepenim ulaganjem na dugi period, pad cijena neće naštetiti dugoročnim ulagačima. Dugoročna strategija ulaganja građana koji pred sobom imaju još godine radnog vijeka, nadoknaditi će eventualne kratkoročne gubitke. S druge strane, odustajanje od planiranih uplata može prouzročiti upravo suprotno. Također, pravo na državni poticaj ostvaruju samo oni koji su u datom periodu uplaćivali štednju u 3. mirovinski stup.

U svakom slučaju, cilj mirovinske štednje je biti prisutan što duži vremenski period. Naravno da se tijekom tog perioda životne okolnosti mijenjaju, no tu mirovinska štednja u 3. stupu pokazuje svu svoju fleksibilnost jer nas neće prisiljavati na dinamiku, rokove i iznose mjesecnih uplata već smo mi ti koji određujemo svoj put.

Ako se odrekнемo štednje kao i nekih drugih navika na koji mjesec vjerojatno se neće dogoditi ništa značajno, problem bi mogao nastati ako nam navika postane ne štedjeti.